

தேவனை விவரிக்கும் பெயர்கள்

எந்த ஒரு நபரும் ஒருபொழுதும் தேவனைக் கண்டிருக்கவில்லை யென்றாலும், அவர் பண்புருவில் எப்படி இருக்கிறார் என்று நாம் அறிந்துள்ளோம். அவர் தமது மக்களில் செயல்படும் வழிமுறையில் நாம் அவருடைய இயல்பைக் காண்கின்றோம். தேவனால் தேர்ந்து கொள்ளப் பட்ட மக்கள் அவருடைய எல்லையற்ற வல்லமை மற்றும் பலத்தை அறிந்த பிறகு, அவரது மாபெரும் இயற்பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் பெயர்களை அவருக்குச் சில வேளைகளில் அவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

“பயபக்திக்குரியவர்”

ஆதி. 31:42ல் தேவன் Pahad, “பயபக்திக்குரியவர்” என்று விவரிக்கப் படுகின்றார். இவ்வசனப் பகுதியில் “பயபக்தி”யை விளக்கப்படுத்தும் வார்த்தையானது தேவபக்தி மற்றும் பயம் ஆகியவற்றைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடும் வார்த்தை (Yir'ath) அல்ல, ஆனால் பயங்கரம் மற்றும் அச்சத்தைக் குறிப்பிடும் வார்த்தையாகும் (உபா. 11:25; 28:67; 1 சாமு. 11:7 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

மூத்த மகனான ஏசாவுக்கல்ல, இளைய மகனான யாக்கோபுக்கே ஆசீர்வாதம் செல்ல வேண்டும் என்ற தேவனுடைய நோக்கத்தை ஈசாக்கு மதியாதிருக்க முயற்சி செய்தார் என்பது உறுதி. அந்த மகன்கள் பிறக்கும் முன்னமே, “மூத்தவன் இளையவனைச் சேவிப்பான்” (ஆதி. 25:23) என்று தேவன் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் இருப்பினும், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஈசாக்கு முதல் மகனை ஆசீர்வதித்தல் என்ற வழக்கமான சம்பிரதாயத்தைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்தார். யாக்கோபின் வஞ்சனையின் மூலம், ஈசாக்கு தாம் ஏசாவை ஆசீர்வதிப்பதாக எண்ணிய போது யாக்கோபை ஆசீர்வதித்தார். ஈசாக்கு, தாம் தேவனுடைய சித்தத்தைத் தடங்கல் செய்வதற்குப் பதில் தாம் தாமே தடங்கல் செய்து கொண்டதை உணர்ந்த பொழுது, அவர் நடுங்கினார் (ஆதி. 27:33). அவர் தேவனுக்குக் கொடுத்த - Pahad, “பயபக்திக்குரியவர்” என்ற பெயரில் இந்த நடுக்கமானது அநேகமாக பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளது. மாறாத தேவனுடைய சித்தத்தைத் தாம் மாற்ற முயற்சித்திருந்ததை அவர் உணர்ந்த பொழுது பயங்கரம் மற்றும் அச்சம் ஆகியவை, அவரது இருதயத்தை நிரப்பின.

பின்னாளில் ஈசாக்கு தேவனுக்கு முழுமையாக இணங்கினாலும் அவர்

தமது நடுக்கத்தை ஒருக்காலும் மறக்கவில்லை என்பது உறுதி. அவர் தமது அனுபவத்தைப் பற்றி யாக்கோபிடம் கூறியதால்தான் யாக்கோபு Pahad, என்ற பெயரை அறியவும் அதன் விளக்கம் பெறவும் முடிந்தது. யாக்கோபு ஒரு பொருத்தனை செய்த பொழுது இந்தப் பெயரிலேயே ஆணையிட்டார்.

“யாக்கோபுடைய வல்லவர்”

பழைய ஏற்பாட்டில் தெய்வீகத்துவத்தைப் பற்றிய இன்னொரு விவரிப்பானது ஆதி. 49:24ல் உள்ளது: 'Abir Ya'akob, “யாக்கோபுடைய வல்லவர்.” 'Abir என்ற வார்த்தையானது “பலமுள்ள ஒருவர், வல்லமையுள்ள ஒருவர், வீரமுள்ள ஒருவர்” என்ற விதத்தில், 'El, “பலமுள்ள ஒருவர்” மற்றும் Shaddai “சர்வ வல்லவர்” என்ற தெய்வீகத்துவத்தின் முந்திய இரு விவரிப்புகளுக்கு அர்த்தத்தில் மிகவும் நெருங்கியதாக உள்ளது.

'Abir என்ற வார்த்தையின் முதல் பயன்பாடு

'Abir “வல்லவர்” என்ற வார்த்தையின் முதல் பயன்பாடானது யோசேப்புக்கு அவரது தகப்பனாரால் கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தில் காணப்படுகின்றது. யோசேப்பு தமது சந்ததியார்களிடத்தில் 'Abir Ya'akob, “யாக்கோபுடைய வல்லவரால்” அவர்கள் பராமரிக்கப்படுவார்கள் என்று உறுதிப்பாட்டுடன் கூற முடிந்திருந்தது. 'Abir Ya'akob, ன் வல்லமையினால் யோசேப்பின் சந்ததியார்கள் தங்கள் வில்லுகளில் பலப்பட்டு தங்கள் புயங்களில் பலப்படுவார்கள். யோசேப்பின் சந்ததியாரான எப்பிராயீம் மற்றும் மனாசே கோத்திரத்தார்கள் வல்லமையுள்ள மக்கள் ஆனார்கள் என்பதும் உண்மையே. யாக்கோபின் முன்னுரைத்தலுக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு பிறகு, யோசுவா யோசேப்பு வம்சத்தாராகிய எப்பிராயீம் ரையும் மனாசேயரையும் நோக்கி, “நீங்கள் ஜனம் பெருத்தவர்கள், உங்களுக்கு மகா பராக்கிரமம் உண்டு, ஒரு பங்கு மாத்திரம் அல்ல, மலைத் தேசமும் உங்களுடையதாகும்” என்று கூறினார் (யோசு. 17:17). “யாக்கோபுடைய வல்லவர்” யோசேப்பின் பிள்ளைகளோடே இருந்தார் என்பதே இதற்குக் காரணமாய் இருந்தது.

'Abir என்ற வார்த்தையின் மற்ற நான்கு சந்தர்ப்பப் பொருள்கள்

தெய்வீகத்தை விளக்கப்படுத்துவதற்கு பழைய ஏற்பாட்டில் மற்ற நான்கு சந்தர்ப்பப் பொருள்களில் Abir என்ற வார்த்தையானது பயன் படுத்தப்படுகின்றது:

1. 'Abir, மேசியாவைக் கொண்டு வருவதற்கு வல்லவர். தாவீது, தாம் தேவனுடைய கூடாரத்திற்கு ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் பண்ணும் வரைக்கும் இளைப்பாறப் போவதில்லை என்று யாக்கோபின் வல்லவருக்குப் பொருத்தனை செய்தார் (சங். 132:2-5). தாவீதின் பரிசுத்தமான மற்றும் சுயநலமற்ற தீர்மானத்திற்குப் பதில்செயலாகக் கர்த்தர் தாவீதுக்குப் பின்வரும் வாக்குறுதியை ஏற்படுத்தினார்: “உன் கர்ப்பத்தின் கணியை [ஒரு வாரிசாக] உன் சிங்காசனத்தின் மேல் வைப்பேன்” (சங். 132:11). கர்த்தர்

தம்முடைய தீர்மானத்திலிருந்து தாம் “பின் திரும்புவதில்லை” என்றும் ஆணையிட்டார் (சங். 132:11). தேவன், தாவீதின் ஒரு குமாரனாக இயேசுவை அனுப்பி, அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, பரலோகத்தில் தாவீதின் ஆவிக்குரிய அரியணையில் அமர்த்தியதே மகிழ்ச்சியான விளைவாய் இருந்தது. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் மெய்சிலிர்க்கும் இந்த உச்சக் காட்சியைப் பேதுரு, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு: “உன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்க மாம்சத்தின்படி உன் சந்ததியிலே கிறிஸ்துவை எழும்பப் பண்ணுவேன் என்று தேவன் தனக்குதாவீதுக்குச் சத்தியம் பண்ணினதை” (அப். 2:30) விவரித்தார். 'Abir Ya'akob, “யாக்கோபினுடைய வல்லவர்” தாம் தாவீதினுடைய வல்லவருமாயிருந்ததை இவ்விதமாகக் காண்பித்தார்.

2. 'Abir, எருசலேமைச் சுத்திகரிக்கவும் சீரமைக்கவும் வல்லவர். பூமிக்குரிய எருசலேம் நகரானது ஏசாயாவின் காலத்தில் “ஒரு வேசியாகவும்” மற்றும் “கொலை பாதகர்கள்” குடியிருக்கும் இடமாகவும் ஆயிற்று (ஏசா. 1:21). பிரபுக்கள் “முரடரும் திருடரின் தோழருமாய் இருந்து,” “பரிதானத்தை விரும்பினார்கள்” (ஏசா. 1:23). இருப்பினும், “நான் என் கையை உன்னிடமாய்த் திருப்பி, உன் களிம்பு நீங்க உன்னைச் சுத்தமாய்ப் புடமிட்டு, உன் ஈயத்தையெல்லாம் நீக்குவேன்” என்று யாக்கோபின் வல்லவர் அறிவித்தார் (ஏசா. 1:25). இஸ்ரவேலின் வல்லவர், நீதியுள்ள நியாயதிபதிகளை மறுபடி ஏற்படுத்தி, அதனால், அதன் பிறகு எருசலேம் நகரானது “நீதிபுரம் என்றும் சத்திய நகரம்” என்றும் அழைக்கப்படப் போவதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (ஏசா. 1:26). சீயோன் நியாயத்தினாலும் அதிலே திரும்பி வருகிறவர்கள் நீதியினாலும் மீட்கப் படுவார்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டு சபையின் வருகையில் - ஆவிக்குரிய எருசலேமின் குடிகள் ஒவ்வொருவரும் புதிய இருதயத்துடனும் புதிய ஆவியுடனும் மறுபடியும் பிறந்த வகையில் - யாக்கோபின் வல்லவர் தமது வசனத்தை நிறைவேற்றினார். பூமிக்குரிய பழங்கால நகரான எருசலேமைக் காட்டிலும் மிக அதிகமான மகிமையுள்ள ஒன்று இருப்பதற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தது: இது ஒரு ஆவிக்குரிய நகரம், சபை, “மேலான எருசலேம்” (கலா. 4:26) மற்றும் “பரம எருசலேம்” (எபி. 12:22) என்று விவரிக்கப்படுகின்றது.

3. 'Abir, தவறுகளைச் சரியாக்க வல்லவர். தேவனுடைய மக்கள் மீது பழங்கால அடிமைப்படுத்துவோரின் அடக்கு முறையோ, அல்லது எந்தக் காலத்திலாவது செய்யப்படும் அநீதிகளோ, எதுவாயிருந்தாலும், யாக்கோபின் வல்லவர், அடக்குமுறையாளர்கள் “தங்களுடைய இரத்தத்தையே குடிக்கும்படி” செய்வார் (ஏசா. 49:24-26; வெளி. 16:4-7). ஆகையால், “தேசத்தில் ... நியாயமும் நீதியும் புரட்டப் படுகிறதைப்” பற்றி ஒருவர் ஒருக்காலும் மனச்சோர்வு அடையத் தேவையில்லை (பிர. 5:8), ஏனெனில் யாக்கோபுடைய வல்லவர் ஒருக்காலும் மரிப்பதில்லை.

4. 'Abir, பரலோகத்தைக் கொண்டுவர வல்லவர். “எப்பொழுதும் திறந்திருக்கும்” வாசல்களைக் கொண்ட நகரத்தை(ஏசா. 60:11)க் கட்டுவதற்கு 'Abir, வல்லமையுள்ள ஒருவர் வேண்டியதாயிருக்கும். “இனிச் சூரியன் உனக்குப் பகலிலே வெளிச்சமாயிராமலும், சந்திரன் தன்

வெளிச்சத்தால் உனக்குப் பிரகாசியாமலும், கர்த்தரே உனக்கு நித்திய வெளிச்சமும், உன் தேவனே உனக்கு மகிமையுமாயிருப்பார்” (ஏசா. 60:19, 20) என்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாவம் நிறைந்த ஆத்துமாக்களை “நித்திய மாட்சிமையாகவும், தலைமுறை தலைமுறையாயிருக்கும் மகிழ்ச்சியாகவும்” விவரிக்கும்படியாக (ஏசா. 60:15) ஆச்சரியமான வழிமுறையில் மறுவுருவாக்கக் கூடிய ஒரே ஒருவர் சர்வ வல்லவரே ஆவார்.

ஆகவே, 'Abir; “சர்வ வல்லவர்” என்ற வார்த்தையானது, யோசேப்பை ஆசீர்வதித்தல், கிறிஸ்துவை ஒரு இராஜாவாக ஏற்படுத்துதல், எருசலேமைச் சுத்திகரித்து மற்றும் சீரமைத்தல், ஒவ்வொரு தவறையும் சரிப்படுத்துதல், பரலோகத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் ஆகியவற்றில் தேவனுடைய பலத்தை விவரிப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று நாம் காண்கின்றோம்.

“இஸ்ரவேலின் கன்மலை”

ஆதி. 49:24ல் பயன்படுத்தப்பட்ட தேவனைப் பற்றிய ஒரு விவரிப்பு 'Eben Yisra'el, “இஸ்ரவேலின் கன்மலை” என்றுள்ளது. தெய்வீகத்தை ஒரு கன்மலையாகக் கூறும் இந்தக் குறிப்பானது தேவனுடைய பலத்தை (யோபு. 6:12)யும், திடத்தையும் (யோபு. 38:30) வலியுறுத்துகின்றது.

பிலிஸ்தியர்களுக்கு எதிராகத் தேவன் இஸ்ரவேலர்களுக்கு உதவியதன் நினைவாக சாமுவேல் ஒரு கல்லைப் பயன்படுத்தினார். அவர் அதை எபெனேசர், “உதவியின் கல்” (1 சாமு. 7:12) என்று அழைத்தார். தாவீது, “நான் எப்பொழுதும் வந்தடையத் தக்க கன்மலையாயிரும்; என்னை இரட்சிப்பதற்குக் கட்டளையிட்டீரே; நீரே என் கன்மலையும் என் கோட்டையுமாய் இருக்கிறீர்” (சங். 71:3) என்று ஜெபித்த பொழுது அவரது சிந்தையில் பாதுகாப்புணர்வு இருந்திருக்கும் என்பது உறுதி. அன்னார், “கர்த்தரைப் போலப் பரிசுத்தமுள்ளவர் இல்லை; உம்மையல்லாமல் வேறொருவரும் இல்லை; எங்கள் தேவனைப் போல ஒரு கன்மலையும் இல்லை” (1 சாமு. 2:2) என்று கூறிக் கர்த்தரைத் துதித்தார். யேகோவா நித்திய கன்மலையாயிருக்கிறார் என்று ஏசாயா துதித்தார் (ஏசா. 26:4).

வனாந்தரத்தில் தேவன் கன்மலையிலிருந்து அற்புத விதமாய் உண்டாக்கின தண்ணீரை இஸ்ரவேலர்கள் குடித்து போலவே (யாத். 17:6; சங். 78:15), அந்த நாட்களில் மோசேயின் மூலமாக ஆவிக்குரிய போதனைகளைக் கொடுத்த கிறிஸ்து என்ற ஞானக் கன்மலையின் தண்ணீரைக் குடித்தார்கள் (1 கொரி. 10:4, 5). அப்படியிருந்தும், அவர்களில் அதிகமான பேர்களிடத்தில் தேவன் பிரியமாயிருந்ததில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் ஆவிக்குரிய போதனைகளைப் பருக மறுத்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் இரட்சிப்பின் கன்மலையை அசட்டை பண்ணினார்கள் (உபா. 32:15).

கிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டின் நாட்களில் ஞானக் கன்மலையாக இருந்தது மட்டுமின்றி, புதிய ஏற்பாட்டின் நாட்களில் அவர் ஒரு கல்லாயிருப்பார் என்பதும் முன்னுரைக்கப்பட்டது. மேசியா ஒரு கல்லாக

இருக்க வேண்டியிருந்ததென்று தீர்க்கதரிசியானவர் ஒரு இரட்டைக் கருத்தில் கூறினார். அவர், தவறான எண்ணப்போக்குடையவர்கள் தடுமாறி விழுகின்ற இடறுதலின் கல்லாகவும் (ஏசா. 8:14), யூதத்துவத்தைக் கட்டி யெழுப்பியவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட கல்லாகவும் இருப்பார். புறக்கணிக்கப்பட்ட கல்லே சுவர்களை ஒன்றாகப் பிடித்துப் பிணைக்கின்ற மூலைக்குத் தலைக்கல்லாகும்படி முடிவாயிற்று (சங். 118:22). இயேசு, கட்டிடத்தின் பிரதான கல்லாயிருப்பார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்டது: “இதோ, அஸ்திபாரமாக ஒரு கல்லை நான் சீயோனிலே வைக்கிறேன்; அது பரீட்சிக்கப்பட்டதும், விலையேற்றப் பெற்றதும், திட அஸ்திபாரமுள்ளது மான மூலைக்கல்லாயிருக்கும்” (ஏசா. 28:16).

முன்னுரைத்தல்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. கிறிஸ்தவமானது அஸ்தி பாரப்படுத்தப்பட்டது - கூழாங்கற்களின் மீதோ, ஒரு துண்டுக் கல்லின் மீதோ, ஒரு petros மீதோ அஸ்திபாரப் படுத்தப்படாமல், திடமான பாறை மீது, ஒரு பெரிய கல்லின் மீது, ஒரு petraவின் மீது அஸ்திபாரப் படுத்தப்பட்டது (மத். 16:16-18ஐக் காணவும்) - “போடப்பட்டிருக்கிற அஸ்திபாரமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அல்லாமல் வேறே அஸ்திபாரத்தைப் போட ஒருவனாலும் கூடாது” (1 கொரி. 3:11). அவசவாசிகள் வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்து கிறிஸ்துவின் செய்தியில் இடறி விழுகின்றனர் (1 பேது. 2:7, 8). “இந்தக் கல்லின் மேல்” விழுந்த யூதர்கள் “நொறுங்கிப் போய்” (மத். 21:44) “தூசிப் போலப்” பறக்கடிக்கப்பட்டனர். இருப்பினும், இயேசுவை “ஜீவனுள்ள கல்லாக” ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றவர்களுக்கு இயேசு மிகவும் விலையேற்றப் பெற்றவராகிய - காலம் மற்றும் நித்தியத்திற்கும் அவர்களின் திடமான ஆதாரமாகின்றார் (1 பேது. 2:4, 7).

“எரிச்சலுள்ளவர்”

Qanna, “எரிச்சல்” என்ற வார்த்தையானது சாயம் போன்று “ஆழ்ந்த சிகப்பு நிறமாகுதல்” என்ற வேறு அர்த்தத்திலிருந்து தரவழைக்கப் பட்டதாகும்; இது ஆழமான உணர்வின் விளைவாக ஒருவரின் முகத்தில் உண்டாகும் நிறத்தைக் குறிக்கின்றது. கிரேக்க வார்த்தையான Zelos, “எரிச்சல்” என்பது “கொதிக்க” என்ற வேர் அர்த்தத்திலிருந்து தரவழைக்கப் பட்டதாகும். ஆகையால், தேவன் Qanna, எரிச்சலுள்ளவர் என்று அழைக்கப் படுவதில் ஆழமான உணர்வு அடங்கியுள்ளது.

தேவன் பொறாமை உணர்வுள்ளவராக ஒருபோதும் கூறப்பட்ட தில்லை, ஆனால் அவர் எரிச்சலும் Qanna, வும் உள்ளவராகக் கூறப் பட்டுள்ளார், “எரிச்சலுள்ளவர்” என்பது அவரது பெயர்களில் ஒன்றாக உள்ளது (யாத். 34:14). பொறாமை என்பது இன்னொரு நபரை இடம் பெயர்த்து விடுவதற்கான பலத்த விருப்பமாக உள்ளது, இது முற்றிலும் சாத்தானிடத்திலிருந்து வந்ததாக, மாம்சத்தின் கிரியையாக உள்ளது (கலா. 5:21). பொறாமை என்பது இன்னொரு நபரை முற்றிலுமாக உரிதாக்கிக் கொள்வதற்கான பலத்த விருப்பமாக, பேய்த்தனத்திற்குரியதாக இருக்கக் கூடும் (அப். 13:45; ரோமர் 13:13; கலா. 5:20), அல்லது இது தேவ

பக்திக்கேதுவானதாயிருக்கக் கூடும் (2 கொரி. 11:2). “நல்ல விஷயத்தில் வைராக்கியம் பாராட்டுவது” (கலா. 4:18) நல்லதும் சரியானதுமாக உள்ளது, ஆனால் இது சுயநலமான வகையில் இருக்கலாகாது.

மனிதர்களைச் சிருஷ்டித்தவராகிய தேவன், மனிதரின் நேசம், நேர்மை ஆகியவற்றில் சட்டபூர்வமான உரிமைகோருதல் பெற்றுள்ளார். அவர் ஒரு நபரின் முழு இருதயம், ஆத்துமா, மனம் மற்றும் பலம் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் குறைந்ததை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார் (உபா. 6:4-6; மாற். 12:30). அவர் வேறு எந்த கடவுளை விடவும் (யாத். 34:14; ஏசா. 42:8), பூமிக்குரிய எந்த அதிபதியை விடவும் (அப். 5:29), பூமிக்குரிய எந்த ஆர்வப் பற்றையும் விடவும் (லூக். 14:26) கீழான இரண்டாம் இடத்தை எடுக்கமாட்டார்.

எல்லா மனிதர்களையும் உடையவரான படைத்தவரின் இந்த இயல்பான உரிமையை மீறுதல் என்பது, எரிச்சலுள்ள தேவனிடத்தில் (நம்மை) அழிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்வதாக உள்ளது (உபா. 6:15). “நம்முடைய தேவன் பட்சிக்கிற அக்கினியாயிருக்கிறாரே” (எபி. 12:29; உபா. 4:24ஐக் காணவும்). “எரிச்சலுள்ளவர்” என்று பெயர் கொண்ட “ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறது பயங்கரமாயிருக்குமே” (எபி. 10:31).

முடிவுரை

இவ்விதமாக, தேவன் அவருடைய சில பெயர்களால் விவரிக்கப் படுகின்றார். அவர் பயப்படத்தக்க பலத்தில், சர்வ வல்லமையுள்ள, உறுதியான கன்மலையான தேவனாகவும், தாம் ஒருவருக்கே ஆராதனையை வேண்டிக் கேட்கின்ற தேவனாகவும் இருக்கின்றார். அவரை விவரிக்கின்ற இந்தப் பெயர்களை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்கின்ற பொழுது, நாம் தேவனைப் பற்றிய தெளிவானதொரு சித்தரிப்பையும், அவருடைய மக்களுக்கு அவர் என்ன அர்த்தப்படுகிறார் என்பதையும், அவர் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்ப்பது என்ன என்பதையும் பெறுகின்றோம்.